

DĚJOU SE TU DIVNÝ VĚCI - kontakt s jinou realitou. Náš svět je plnej paranormálních fenoménů

- CZ24 News | 21. března 2023

Náš svět je plnej paranormálních fenoménů, který odporníci nedokážou pochopit, natož vysvětlit. Když se jich na ně zeptáte, tak “maji nějaký teorie”, protože co jim zbejvá, než si nějaký vymyslet, ale nemají tyhle témata rádi a když to jde, tak se jejich komentování vyhnou. I proto většina lidí nemá tušení, kolik takovejch paranormálních fenoménů existuje a jak často se s nima někdo setkává.

Podle mainstreamu se s nima setkáme jen výjimečně. Ve skutečnosti se dějou pořád. Podle mainstreamu jsou většina z toho podvody a hoaxy. To je závěr, kterej může obstát jen tehdy, když jste o daných fenoménech *extrémně neinformovaní* a nevíte ani o zlomku jednoho procenta toho, co se děje. Když znáte vágně 3 případy, dá se to svádět na podvod. Když jich znáte 3000, včetně mnoha detailů, teorie podvodu se spolehlivě rozpadne na prach, neboť pravděpodobnost tak rozsáhlého a organizovaného podvodu je potom mnohem nižší, než pravděpodobnost, že vám skřítkové žerou jídlo z ledničky.

Jelikož je toho opravdu moc, zaměřím se tady na užší okruh asi šesti fenoménů, který spolu ale souvisí. Obeznamení se s několika spolu souvisejícími fenomény dá zároveň člověku lepší představu o tom, co se děje, než když je bude zkoumat odděleně.

Každý den zažije na tejhle planetě velký množství lidí nějaký kontakt s jinou realitou, něco, co nedokážou vysvětlit. Jen malej zlomek takovejch případů se někam oficiálně hlásí, a jen malým zlomkem z toho se někdo vážně zabývá. A ještě menším množstvím se zabývá někdo, komu mainstream věnuje nějakou pozornost. Takže průměrnej zombík z toho všeho neví skoro o ničem a i vzdělaný člověk se musí celkem snažit, aby byl aspoň trochu v obraze.

Primárním důvodem podhlášenosti je, že to ten člověk, kterej to zažil, řekne pár známejm, ti mu řeknou, že je to blbost, a v lepším případě dodají, že se mu to zdálo, a v horším, že je magor. Ten člověk potom nemá chuť to hlásit nějakým autoritám a bejt za magora oficiálně. Jelikož tenhle vzorec je obecně známej, tak to většina lidí neříká ani těm známejm. Často lidi s takovejma příhodama žijou roky, aniž by se komukoliv svěřili, někdy ani svému partnerovi, protože si myslí, že jim to stejně nikdo neuvěří a jen budou za blázny (což je něco, co většině lidí z nějakýho důvodu hodně vadí).

Šokem pro ně je, když pak náhodou narazí na nějaký článek, kterej popisuje něco hodně podobnýho tomu, co zažili, a o něco později zjistí, že svoji zkušenost sdílí s tisíci dalších lidí. Pak teprve pochopí, že teda asi nebudou tak úplně magoři a ohromně se jim uleví, protože ty roky mezi tím žili ve stresu z toho, že se jim stalo něco divnýho, co nedokážou vysvětlit, a nemohli o tom s nikým mluvit.

Důvodem, proč se takový věci moc neřeší oficiálně, je to, že autority jednak nemají rády, když lidem nedokážou něco jasně vysvětlit (protože pak moc nevypadají jako autority), a taky to, že Loutkáři nepotřebujou, aby lidi přemejšleli a pátrali po něčem, co by mohlo značně rozšířit jejich chápání světa, takže se tenhle typ věcí uklízí do rohu a do sklepa a doufá se, že si toho nikdo nebude moc všimát.

Naštěstí tu ale máme i lidi, který takový věci zajímají, chtějí jim přijít na kloub, a nebojí se výsměchu mainstreamu a zastrašování agentů Loutkářů. Jen díky těmhle neúnavnějším vyšetřovatelům a badatelům máme k dispozici ohromný množství materiálu na každý takový téma. Stačí jen trochu hledat.

Tentokrát se teda podíváme na to, co leží pod povrchem našeho každodenního světa a o čem se obvykle mlčí. Vybral jsem užší okruh spolu souvisejících fenoménů, protože obeznámení se s jedním nám vrhne trochu světla i na ty ostatní, a pak to bude dávat víc smyslu. Kdo si myslí, že jsou to všechno blbosti, může si pustit televizi a spokojeně čekat, až se mu mozek rozpustí na kaši, jestli se tak ještě nestalo.

UFO

Milióny lidí viděly nějaký UFO, často skupiny až tisíců lidí najednou.

Jediná záhada na tom je, proč si pořád někdo myslí, že žádný UFO neexistuje.

(To je asi tak všechno, co se o tom v roce 2023 dá říct, ale můžete se zamyslet nad tím, že na světě je mnohem víc lidí, kteří někdy viděli létající talíř, než lidí, kteří někdy viděli virus.)

Únosy lidí

Minimálně od 50. let 20. století se začaly objevovat spousty případů, kdy měli lidi nevysvětlitelné zážitky, který popisovali jako únosy mimozemšťany. Někdy si to tak pamatovali, někdy si pamatovali jen pocity a že jim chybí několik hodin času, kdy neví, kde byli a co dělali, a až později si vzpomněli, co se opravdu stalo, a někdy si po události nepamatovali nic a až nějaká další událost v nich spustila vzpomínku na zablokované zážitky. Často se dostali ke vzpomínkám na skutečnou událost až po vyhledání odborníka na hypnotickou regresi nebo nějakou podobnou metodu, s jehož pomocí vzpomínky vypluly na povrch.

Najdou se případy i dál do minulosti, ale v 50. letech se s únosy roztrh pytel, stejně jako se spoustou dalších fenoménů, a stejně jako s hromadou všelijakých experimentů (hlavně) americký vlády. Byla to doba po druhé světové, na (více méně) začátku studené války, po tom, co skrz projekt Paperclip natahali agenti CIA do USA hromadu nacistických vědců a začal závod ve výrobě nukleárních zbraní. Byla to doba dost paranoidní.

Zároveň za druhý světový vzrostla aktivita UFO (protože "Hele, lidi tam dole nějak vyšilují. Běžte to tam hlídat, ať nevyhodí do vzduchu půl vesmíru.") a v roce 1947 došlo k několika haváriím létajících talířů kolem Roswellu, z nichž Amíci získali kromě talířů několik těl a jednoho živého šedého skřeta.

Jak mnozí ví, psalo se o tom v médiích (teda aspoň o tej havárii - o tělech ještě dlouho nikdo nevěděl), načež odněkud shora druhý den přišel rozkaz všechno popřít a nakukat lidem, že to byl meteorologický balón (k čemuž i posbírali nějaký rekvizity a udělali dodatečně falešné fotky). Všichni, co první den oficiálně řekli, že to byl létající talíř, museli nějak přesvědčit lidi, že se spletli, nebo tvrdit, že to neřekli. Prostě klasické zastírací manévry. Ale časem se o tomhle incidentu nasbíralo hodně informací a přišel Bob Lazar a další lidi z Area 51 a podobných center tajného vládního výzkumu, takže dneska o tom víme dost. (Kromě zombíků, protože ti žijou v oddělené realitě vytvářené ČT a dalšíma PsyOps.)

Taková byla teda situace, když se začalo mluvit o únosech. Moje první větší seznámení s tímhle fenoménem bylo (kromě útržkovitých informací tu a tam) skrz knihu Johna E Macka *Abduction: Human Encounters with Aliens* z roku 1994, která u nás vyšla v roce 1997 (kdy jsem jí čet) pod

názvem [UFO: únosy lidí](#).

John Mack byl uznávaný psychiatr z Harvardu, kterej, jako každej studovanej odborník, měl na tenhle fenomén značně skeptický názor a rozhodně nevěřil, že někoho unášej mimozemšťani. Lidi k němu ale chodili, očividně traumatizováni tímhle zážitkem, ať už skutečným nebo domnělým, a jeho úkolem jakožto psychiatra bylo pomoci jim zpracovat to trauma, ať už je jeho původ jakýkoliv.

A jelikož to na rozdíl od zaprodaných kariérních odporníků, kteří od čehokoliv, co smrdělo předčasným ukončením kariéry, dávali ruce pryč, byl opravdověj profesionál, a podle lidí, co ho znali, dost úžasnej, obětavej a upřímněj člověk, tak se rozhodl tohle problém zhostit a vypátrat, co se děje, ať to povede kamkoliv.

Jeho cílem bylo pomoci lidem, kteří byli něčím traumatizováni, a k tomu bylo třeba si je vyslechnout a snažit se je brát vážně. (Tj. ne jim nutně věřit jejich interpretaci svých zážitků, ale nechovat se jak debil a netvrdit, že se jim jen něco zdálo a jsou to halucinace, a ve skutečnosti se jim nic nestalo, nebo je dokonce obviňovat, že si vymejší, jako to bohužel dělá hodně odporníků.)

Prozkoumal detailně asi 200 případů a strávil v sezeních s unesenými tisíce hodin. Došel k závěru, že je nemožný, aby si to všichni vymejšeli. Většina těch lidí o tom s nikým jiným nemluvila a sami o tomhle fenoménu nikdy neslyšeli, takže u nich bylo vyloučený, že se jakýmkoliv způsobem nechali inspirovat příběhem, kterej někde slyšeli. V mnoha případech si mysleli, že jsou jediní, komu se něco takovýho stalo.

Když Mack zkoumal jednotlivé případy, zjistil navíc, že jejich zážitky jsou moc konzistentní a mají moc společnýho jeden s druhým na to, aby to mohly bejt náhodný výmysly. Ačkoliv tomu ze začátku nevěřil, po letech mu nezbejvalo než dojít k závěru, že tyhle zážitky jsou skutečný a jedná se o reálněj fenomén. A Mack je jen jedním z mnoha profesionálů z různých oborů, kteří prošli podobným vývojem.

O tom, jak takový únosy probíhají, jste pravděpodobně slyšeli. Často to začne tak, že jsou lidi někde v noci sami, mnohdy cestují autem, a vidí na obloze nějaký světla. Pak dojde k nějakěj poruše v Matrixu a lidi si uvědomí, že jsou buď na stejným místě, nebo někdy o kilometry dál, světla jsou pryč, a zůstal jen zvláštní pocit, že se stalo něco divnýho. Když se podívají na hodinky, zjistí, že je o několik hodin víc, než by podle jejich paměti mělo bejt.

Můžou žít roky s tím, že tohle je všechno, co si pamatují, a netuší, co to mělo znamenat. Až když se stane něco, co vyvolá částečnou vzpomínku na to, co se odehrálo v těch chybějících hodinách, začnou si dávat dohromady, co se jim tenkrát vlastně stalo. Celá událost se ale obvykle odkryje až když vyhledají terapeuta, kterej jim pomůže ty vzpomínky vytáhnout ze zamčených přihrádek jejich podvědomí.

Jádrem únosů je transportace subjektů do nějakýho vesmírnýho plavidla, kde probíhá něco jako lékařská prohlídka, akorát "doktoři" jsou obvykle malý šedivý bytosti s velkejma hlavama a velkejma černejmá očima. Aspoň to jsou ti nejčastěji reportovaní "únosci", ale občas narazíme i na jiný životní formy, včetně těch podivnejch kudlankoidních bytostí.

Mimoto mezi výzkumníky mimozemských ras je zmapováno několik druhů malejších sedejch bytostí, z nichž některý jsou autonomní organický bytosti, zatímco jiný jsou bioroboti, který používá nějaká jiná rasa (nebudeme jmenovat) jako takovou prodlouženou ruku - pomocníky, asistenty (nebudeme říkat otroky). Tím se ale teď nebudeme zabývat.

Unesení v průběhu týhle "prohlídky" dost často zažívají hrůzu, což ale nutně neznamená, že se jim děje něco hroznýho. Kdyby se přesně to samý dělo v normální nemocnici, většinu lidí by to nijak

neděsilo. (I když samozřejmě je i dost lidí, který děsí i ty nemocnice – a v dnešní době se jim vůbec nedivím.) Ta hrůza pramení hlavně z toho, že unesení netuší, co se to kurva děje a co je tohle za malý šedivý negry (jo, negr může bejt i šedivej), a taky z toho, že jsou obvykle paralyzovaní, což lidi obvykle nemají rádi.

Nicméně doktoři při běžnejch operacích pacienty taky všelijak umrtvujou a uspávají, a emzáci (pokud to někomu nedochází: MimoZemšťan – MZ – eMZák) vědí, že když nechají lidi, aby se mohli hejbat, tak tam budou v panice běhat dokolečka a řvát, při čemž se těžko dělá nějaký vyšetření. Takže paralyza může a nemusí bejt něco záludného ze strany emzáků.

V zásadě se velká část tohohle fenoménu dá vysvětlit tím, že nás někdo zkoumá podobně, jako my zkoumáme zvířata. Sice nevíme přesně, co s náma mají za úmysly, ale křeček v laboratoři taky neví, proč mu stříkají do očí nějaký chemický sračky, který ho pálejí, a kdybysme mu vysvětlovali, že je to pro nějaký větší dobro, tak by nás velmi pravděpodobně podezíral, že kecáme.

Tím nechci říct, že šediváci mají nutně dobrý úmysly. Jen že to, že jsou z nich lidi vyděšení, obzvlášť když se nemůžou nijak bránit (pokud vim, zatím se žádnýmu člověku nepodařilo žádnýho mimozemšťana “přeprat”), by si lidi měli korelovat s tím, že zvířata se nám taky moc nemůžou bránit (aspoň když máme po ruce technologii a nezaskočí nás s prázdnějma rukama uprostřed lesa), a z pohledu většiny zvířat musí bejt člověk to nejhorší a nejzákeřnější stvoření na světě.

Jestli mají emzáci dobrý nebo špatný úmysly, je komplexní téma, na který tu teď není prostor. Stručně řečeno – jak kteří. Jak byste odpověděli na otázku, jestli mají *lidi* dobrý úmysly? Řekněme, že někteří mají dobrý úmysly a někteří jsou jako americká vláda. Potenciální důsledky si vyvodte sami.

Při většině únosů se lidem nic hroznýho nestane. Občas se stane nějaká nehoda, když s člověkem emzák zachází podobně neopatrně, jako některý lidi zacházejí se zvířatama. (“Ó, lidem se neohybá ruka na tuhle stranu? To jsem nevěděl.”) Někdy ale dochází i k procedurám, který opravdu nijak příjemný nejsou. Záleží, na jakýho narazíte doktora, ne? Znáte to z nemocnic.

Na druhou stranu dochází i k velmi pozitivním kontaktům tohohle typu. Technicky vzato se některý nedají tak úplně považovat za “únosy”, ale na první pohled tak vypadají. Některý lidi, převážně ty spirituálně laděný typy, mají tyhle zážitky bez paralyzy a s přátelskou komunikací s danějma bytostma, ze který se často doví něco o sobě.

Mnoho lidí se celej život pokouší přijít na to, co tady na Zemi mají za úkol. Mají pocit, že to musí mít nějakou větší pointu, než chodit každej den do práce a dělat otroka, a chtějí vědět, co by měli se svym životem dělat. Takovej lidem někdy tyhle příhody pomůžou najít pár odpovědí, a vůbec to nevnímají negativně. (Povaha těchhle zážitků obecně hodně závisí na tom, jak je člověk nastavenej a jakou energii vyzařuje. Vyděšení bioroboti jdou na lékařskou analýzu s občasnejma análníma sondama; duchovní lidi si jdou popovídat s kamarádama z vesmíru... zjednodušeně řečeno.)

Součástí těch pozitivních setkání bejvá zjištění, že ten danej člověk je “jeden z nich”, neboli duše, která se s touhle partičkou emzáků dobře zná a momentálně přijala misi inkarnovat se na Zemi a s něčím tady pomoci. Celej ten kontakt potom není “únos”, ale vlastně spíš něco jako kontakt s rodinou, což tihle lidi opravdu vnitřně cítí, že to tak je, protože tady na Zemi si připadají jak uprostřed bandy totálních magorů (což jistě mnoho čtenářů ocení jako něco, co sami běžně zažívají), a mezi těma bytostma tam nahoře si opravdu připadají jako doma.

Samozřejmě součástí mise “zachraňte Zemi zevnitř” (tj. inkarnací do lidskýho těla, protože zasahování “zvenku” je proti pravidlům) je standardně to, že zapomenete, kdo jste. Těch, kterejm se podaří si to zapamatovat, je hodně málo (ale pár se jich najde). Takže mnozí z nás – hlavně ti, kteří se

vší silou snaží tady ten chaos korigovat nějakým užitečným směrem – jsou možná (asi celkem pravděpodobně) na nějakéj takovej misi, i když si to nepamatují.

Ale to jsme trochu odbočili. Prostě takovejch “únosů” jsou přinejmenším desetitisíce (nejspíš víc), a ačkoliv větší část z nich probíhá podobně, je tu ve skutečnosti dost velká variabilita v detailech, když to člověk prozkoumá víc do hloubky, a má to spoustu aspektů, o kterých neuslyšíte ani když si o tom přečtete pár článků. Všechno to, co se mi tady podaří nastínit, je jen škrábanec na povrchu něčeho, čeho skutečnej rozsah si většina lidí nedokáže představit, a tudíž nutně dost velký zjednodušení.

Navzdory tomu, že tohle je mainstreamem opomíjený fenomén, najdete o něm na netu nepřehledný množství informací (ale taky dezinformací) a existuje o něm spousta knížek. Samozřejmě se o tom napíše i hodně kravin a některý případy jsou určitě podvody lidí, kteří jen chtějí nějakou pozornost, takže kolem signálu je tu hodně šumu, ale toho signálu je pořád zatraceně hodně. Oddělit signál od šumu chce čas a úsilí, ale to je tak ostatně se vším, takže to znáte.

K únosům patří například procházení zdí. Ti, co jsou odebráni ze svých ložnic, často popisují, že jsou jednoduše vyzdvíženi ze svých postelí (fakt, ono je to jednoduchý, když víte, jak na to) a dopraveni víceméně nejkratší cestou, tj. přímoú čarou, na nějakou tu kosmoloď. Že je v cestě zeď nebo strop, nijak nevadí, protože ty překážky nekladou žádný odpor. Stejně tak lidi prochází střechou auta a podobně.

To neznamená, že vaše tělo, tak jak jste na něj zvyklí, dokáže projít zdí (takže to radši moc aktivně nezkoušejte a hlavně ne s rozběhem). Spíš tu dojde k nějakým dočasným molekulárním změnám a manipulaci hmoty, nebo řekněme, že vás emzáci vytáhnou na svojí úroveň vyšších vibrací, kde si vaše tělo se zdí nepřekáží. V některých případech to taky může být tak, že když se ten člověk otočí, zjistí, že jeho tělo je ve skutečnosti pořád v posteli. Jak kdy. Jsou různé procedury. Podle nálady emzáků.

Při “návratu” z únosu se taky stávají všelijaký veselé věci, jako že člověk zjistí, že má něco oblečeného obráceně. Naše oblečení obvykle neobsahuje manuál pro emzáky a oni někdy zapomenou, jak to na tom člověku bylo původně, tak to na něj nějak natáhnou, jim to připadá OK, ale človíček je pak velmi zmaten a uvažuje, jestli je vážně tak blbej, že si ráno oblík něco obráceně a dotedka si toho nevšim.

Nebo třeba dvě ženský unesený z auta po návratu zjistí, že každá sedí na sedačce, kde předtím seděla ta druhá. O pět minut dřív se pravděpodobně odehrálo něco jako: “OK, jsme hotoví. Můžeme je vrátit. Kde seděla ta blondýna? Vlevo nebo vpravo?” “Sakra, to jsem si nevšim. Nějak je tam dej. Ony si s tím poradí.” Ani emzáci nejsou dokonalí! (Nebo je jim to jedno. Nás koneckonců taky moc nezajímá, kterej pokusnej křeček bydlí v domečku vlevo a kterej vpravo.)

Těch různých zajímavých věcí, co se někdy staly, je ohromný množství. V podstatě asi cokoli, co si dokážete představit, že by se mohlo stát, se nejspíš aspoň jednou stalo, a k tomu se staly stovky věcí, který si představit nedokážete. Někdy je to celkem zábavný.

Ještě bych možná zmínil to vymazání paměti. Toho se dá dosáhnout nějakou hypnotickou sugescí a dá se to demonstrovat i v čistě lidských podmínkách. Emzáci jsou v tom evidentně mnohem pokročilejší a podle všeho k tomu nepotřebují žádnou složitou metodu a toho efektu dosáhnou prakticky okamžitě.

Záludností s tím spojenou je to, že když můžete vymazat část paměti (ona není až tak vymazaná jako spíš skrytá), tak můžete i implantovat falešný vzpomínky (což se taky dá udělat hypnotickou sugescí). A vtip je, že tohle dokážou v nějaké míře i lidi v některých těch tajných projektech americký vlády.

Jsou známý i případy únosů, u nichž se ukázalo, že je má na svědomí nějaká složka americký armády. Pak je tu hroznej "clusterfuck" hledání toho, co se doopravdy stalo, protože armáda lidem vsugeruje, že je unesli mimozemšťani a ti někdy lidem implantují falešný vzpomínky, že je unesli lidi, takže to vyžaduje zkušený terapeut, aby se probrali vrstvama falešnejch vzpomínek a sugescí a vypátrali, jak to opravdu bylo.

Takový zkušený terapeut ale naštěstí máme a mnozí se vytrénovali na obětech MKULTRA a hlavně projektu Monarch, o kterých [už jsem tu psal](#), protože tam je taky třeba se prokousat vrstvama programování, ale není jich moc, protože kdo by se tím chtěl celý život zabývat.

Narážíme tu ale na něco, co platí nejen u únosů, ale i u mnoha dalších příbuznejch fenoménů (viz další sekce tohoto článku). Aktivita emzáků se často mísí s aktivitou tajnejch vládních projektů, a v některých případech pravděpodobně pracují obě strany spolu. Plus kolem jakýkoliv emzácký aktivity obvykle čmúchají agenti Matrixu s černejma brejlema, ať už se na ní aktivně podílejí nebo ne.

Jsou lidi, co si myslí, že za všechny únosy můžou emzetka, a jiní, co si myslí, že emzetka neexistují a všechno má na svědomí vláda. To je ale jako lidi, co si myslí, že za všechno můžou židé, a jakmile někde zmeřčí žida, začne jim pěníť u huby, a pak jim uniká všechno ostatní, protože se nedokážou soustředit na nic jinýho než na židovskou konspiraci. Kdo si usmyslel, že objevil viníka nějakýho zla, stává se často slepým ke všemu ostatnímu a podlehlá všem těm [kognitivním zkreslením](#) a buduje si tu svojí verzi reality a ignoruje všechno, co do ní nezapadá.

Rozuzlovat tuhle motanici všelijaký pokoutný činnosti všech těchhle složek je hodně práce a je tu odjakživa spousta dezinformací, takže by člověk rozhodně neměl věřit každé blbosti, kterou si o tom přečte nebo uvidí. Kdo se o to zajímá jen povrchně, z čistý zvědavosti, nemá moc šanci poznat, co je pravda a co ne. Vyžaduje to desítky let hromadění, analýzy a korelování informací.

Implantáty

Implantáty patří k únosům jako debilita k politikům. No, možná ne až *tak neodmyslitelně*, ale patří k nim. Implantáty jsou předměty, který unesenci často objeví někde ve svym těle a netuší, co to je a jak se to tam dostalo.

Obvykle si člověk buď všimne, že má někde něco pod kůží a neví, co to je, nebo se mu něco podivnýho objeví na rentgenu, obvykle v hlavě. Pak se člověk ptá doktorů, co to kurva je, a oni se ptají, jak to mají kurva vědět, protože je to *jeho* hlava nebo ruka. Pak na sebe koukají, jako že ten druhý je asi debil, nebo si z nich dělá srandu.

Když se implantát vyoperuje, najde se obvykle kovovej předmět, kterej vypadá jako nějaká technologie, ale nic, co by se dalo snadno identifikovat. Pak se doktoři podezíravě ptají, jak se to do toho člověka dostalo, on jim říká, že netuší, tak jsou ještě podezíravější, a všichni na sebe bezradně zíraj a čekaj, jestli se objeví Morgan Freeman a podrobně jim to všechno vysvětlí.

Implantáty z hlavy se téměř nikdy nevyoperují, protože doktoři neví, jak to udělat, aniž by pacienta terminovali před vypršením jeho minimální trvanlivosti. Takže zírají na ty rentgenový snímky nebo něco podobnýho, kroutí hlavou, a přemejšlí, co to sakra je a jak se to tam dostalo. Pacient se ptá, jestli mu to nějak ublíží, a doktoři na důkaz svojí odbornosti bezradně krčí rameny a po chvíli vypotí nějakou diagnózu jako "no když jste neumřel dotedka, tak to snad přežijete i dál".

Od těch komunikativnějších a přívětivějších emzáků víme, že implantáty jsou obvykle zařízení pro monitorování implantovanýho. Což je asi tak stejně překvapivý, jako když se ptáte, odkud se vzala ta ryba, co jste měli k večeři, a zjistíte, že ze supermarketu. To bylo celkem jasný, ne?

Proč přesně je implantovanéj monitorovanéj, jaký data se sbírají a proč, je jiná záležitost, která asi bude zase mít různý odpovědi, podle agendy implantérů. Bude to asi něco jako když dáváme nějaký sledovací zařízení zvířatům. Někdy je to vědeckej výzkum; jindy je to abysme svýho domácího tvora našli, když se ztratí (třeba když ho unesou emzáci – to pak dochází k podivnej situaci, kdy se tak trochu všichni sledujou navzájem).

Obvykle implantáty nezpůsobujou nikomu žádný závažný problémy. Nanejvýš tak občasné krvácení z nosu, když je monitor někde v nosní dutině. Podle emzáků jsou veškerý případy problémů s implantátama neúmyslný, a když se o nich doví, obvykle je napraví, nebo se o to aspoň pokusí. Ale asi to většinu z nich až tak moc netrápí, stejně jako lidem je obvykle jedno, jestli křečka nějakěj implantát tlačí nebo tak něco.

Tyhle implantáty se pochopitelně velmi líbí Loutkářům, a jak nám otevřeně říká šváb Satan Klaus, do deseti let je budete mít všichni a budete velmi šťastní (zřejmě protože ten čip vás k pocitu štěstí bude "programovat", neboť spokojení lidi nevotravujou).

To, že emzáci mají nějaký hodně pokročilý monitorovací čipy, a to, že vývoj takovejch zařízení tady na Zemi hodně pokročil a dnes se dají implantovat jehlou pod kůži, je samozřejmě naprostá náhoda a v žádným případě tady nedochází k žádnéj pokoutnej spolupráci. Rozhodně neexistujou žádný dohody, jako že "my vám dovolíme unášet občas lidi, když nás naučíte, jak vyrábět tyhle sledovací čipy". Ne, ne, nic takovýho. Už vám z toho, jak se pořád vzděláváte a dáváte si věci dohromady, evidentně hrabe.

Implantáty model Zeta Reticuli mají občas ten vedlejší efekt, že kolem implantovaného človíčka přestávají fungovat elektronický zařízení. Analýza extrahovanejch implantátů též ukázala, že k překvapení ani jednoho čtenáře Antiviru někdy obsahujou vzácný prvky a izotopy a slitiny, který se na Zemi normálně nevyskytují, případně nějakou neznámou nanotechnologii.

Vyoperovaný předměty taky někdy odolávají obyčejnejm analyticejm metodám jako řezání pilou a musí se rozpílit laserem, někdy se při operaci samy posunujou směrem pryč od instrumentů operujícího, a někdy se rozdělí na několik částí a pak zase spojí dohromady. Jeden doktor takovej implantát vyoperoval v několika fragmentech a později zjistil, že fragmenty se v kontejneru, do kterýho je uložil, poskládaly do stejnýho tvaru, jako měly na rentgenu. Tak s tím zamíchal a počkal 15 minut, a fragmenty se poskládaly znova.

Jak vidíte, s implantátama je velká legrace, takže za 10 let, až je budou mít všichni, to tu bude hrozně zábavný. Jen by mě zajímalo, jak se ty emzácký budou snášet s těma švábovejma. Jestli třeba dojde k nějakěj intravenózním válkám.

MiB - Men in Black

Tyhle negry v černym pravděpodobně znáte v podání jednoho *černýho* negra v černym (Will Smith) a jednoho *bílýho* negra v černym (Tommy Lee Jones). Jestli si ale myslíte, že to je nějak veselý téma, tak vás ujišťuju, že s těma pravejma MiB zas tak velká prdel není.

Fenomén MiB se rozšířil po Hitleriádě (WW2), stejně jako fenomén UFO, se kterým souvisí. Když tu začaly ve větších počtech poletovat všechny ty talíře a všelijaký podezřelý světla a meteorologický balóny převlečený za močálovej plyn, a lidi to viděli a měli tu drzost o tom mluvit, tak tihle lidi byli navštěvováni mysteriózníma černooděncema, kteří jim vysvětlovali, co a jak.

Vysvětlení spočívalo zhruba v tom, že jestli si myslí, že *viděli*, co *viděli*, tak se mýlí, protože to vlastně *neviděli*, a jestli budou dál trvat na tom, že to *viděli*, tak se taky může stát, že už nikdy

nikdo *neuvidí* je, na což černooděnci *dohlídnou*.

Na první pohled (aspoň v některých případech) přátelská návštěva se teda postupně zvrhla v mírný nátlak až otevřenou hrozbu, podle toho, jak byl kdo natvrdejší nebo zarputilejší. Většinou až pak si lidi všimli, že tihle MiB vypadají trochu divně, mluví trochu divně, chodí trochu divně, a vůbec se pohybují trochu divně, i když někdy to bylo evidentní už na první pohled.

Podle tisíců svědeckých výpovědí bejvají tihle negři vysocí a oblečení v černém včetně brejlí a klobouku. Potud relativně normální, až na to, že oblečení bejvá desítky let vyšlý z módy a ty černý brejle nosí i když je tma. Co už tak normálně nezní jsou popisy toho zbytku – olivově zelená pleť, malej nebo skoro žádný nos, žádný rty a jen malej otvor místo pusy (což někdy maskují rtěnkou), oči, který skoro nikdy nemrkají (když si náhodou sundají ty brejle), obvykle žádný vlasy a případně další známky toho, že je něco špatně, na jejich hlavách.

Kromě toho mají ty zvláštní, robotický pohyby a podivně mechanický hlasy, mívají potíže chápat slangový nebo i hovorový výrazy, a někdy koukají na úplně normální předměty jako propisky nebo vidličky, jako by je viděli poprvé. Obvykle se objevují v počtu 1-3, nejčastěji 2.

Takže takovýhle dvě mátohy k vám přijdou a ptají se vás, co že jste to včera viděli. Tvrdí vám, že jsou z vlády nebo od letectva nebo z nějakýho UFO časopisu, ale když si to později ověříte, vždycky zjistíte, že lhali. Pokud vám ukážou nějakou identifikaci, ukáže se, že byla falešná nebo patří někomu, kdo je už dávno mrtvej, a podobně to dopadá, když si ověříte jejich značku auta.

Takže tihle dva pánové, kteří vypadají asi tak stejně přívětivě a lidsky jako třeba dvojka Fialovej Hnus a Herr Cenzurakušan, se vás ptají, co jste viděli. Když jim to vyprávíte, tak jen pokyvují a občas řeknou nějakou naučenou frázi. Pak domluvíte vy a začnou mluvit oni.

Mezi jejich obvyklý informace, rady a poučky patří například, že jste viděli Venuši, nebo polární záři, nebo že jste vlastně nic neviděli, že po tom máte přestat pátrat, že by pro vás nebylo dobrý, kdybyste o tom mluvili, a podobně. Často vám odrecitují část vašeho životopisu, o kterej jste si nemysleli, že je veřejná, aby vám ukázali, jak hodně se o vás zajímají.

V případě, že se z nich neposerete strachy a potom, co odejdou, nepřestanete žvanit o tom, co jste viděli, se vám začnou dít zvláštní náhody na znamení, že Velký Bratr (ze Zeta Reticuli nebo odkud) vás sleduje. Mezi oblíbený vtípky patří, že vám zvoní telefon a když ho zvednete, slyšíte jen šum nebo nějaký chrčení, nebo že objevujete jasné známky toho, že u vás doma někdo byl, aniž by byly poškozené zámky nebo něco rozbitýho.

Někoho to vyděsí, odvolá všechno, co původně řekl o svém pozorování UFO, a pak už je hodnej. Kdo se tak lehko vyděsit nenechá, u toho se nenápadný výhrůžky promění v poněkud nápadnější, který můžou zahrnovat rodinný příslušníky ("A vaše dcera chodí na támhleto univerzitu a bydlí v tejhle ulici číslo 59, že? Byla by škoda, kdyby se jí něco stalo."), a kdo ani potom nepřestane zlobit, tomu se někdy dějou úplně náhodný nehody končící nečekanou smrtí, která vůbec není podezřelá.

Pro ilustraci si popíšeme případ jednoho vyšetřovatele, Herberta Hopkinse. V září 1976 byl sám doma a pracoval na nějakým případě UFO. Zazvonil mu telefon a muž na druhým konci se představil jako někdo z místní organizace, která zkoumá UFO. Projevil zájem právě o ten případ, kterej Hopkins vyšetřoval, a zeptal se, jestli by mohl večer Hopkinse navštívit a probrat to s ním.

Hopkins souhlasil. Chlápek se nečekaně objevil během pár minut. Hopkinse překvapilo, že nikoho neviděl přicházet, ačkoliv měl skleněný dveře a výhled ven, a neviděl v ulici žádný auto a nikde nebyly telefonní budky. (Pro mladší čtenáře – mobily v roce 1976 neexistovaly!) Pozval chláпка dál.

Ten měl na sobě tmavý oblek a tmavý rukavice a klobouk. Sedli si a Hopkins mu popsal, co o případu věděl. V jednu chvíli chlápek zavadil rukavicí o svůj obličej a Hopkins si všim, že na rukavici zbyla stopa rtěnky. To ho přimělo se zaměřit na obličej návštěvníka a zjistil, že jeho rty jsou jenom namalovaný.

Hopkins měl ruce v kapse a MiB najednou poznamenal, že Hopkins má v kapse dvě mince, což byla pravda. Řekl mu, ať je vyndá, což Hopkins udělal. Jak je držel v ruce, sledoval, jak jedna mince začala vypadat jaksi rozmazaně a za pár vteřin úplně zmizela. MiB pravil: "Ani ty, ani nikdo jinej na týchle rovině tu minci už nikdy neuvidí."

Pak se zeptal Hopkinse, jestli ví, jak umřel Barney Hill (z jednoho z nejznámějších případů únosů). Hopkins odpověděl, že pokud se neplete, Hill zemřel na infarkt. Načež mu MiB mrazivým hlasem objasnil, že "Barney Hill umřel, protože neměl srdce; tak jako ty teď nemáš minci."

Můžete si dát pauzu a na chvíli se nad tím zamyslet.

Pak pokračovali v konverzaci o Hopkinsově případě, protože situace zřejmě ještě nebyla dostatečně bizarní. Návštěvník se podle Hopkinse na nic *neptal*. O Hopkinsově případě evidentně už všechno věděl. Zřejmě si probírali všechny detaily, aby pak bylo jasné, o čem všem Hopkins nemá nikdy mluvit.

Pak MiB informoval Hopkinse, že má zničit všechny důkazy a dokumenty. Žádné vztek, přesvědčování, nebo jakýkoliv emoce. Jen mu oznámil, že to má udělat, ale ve vzduchu takřkajíc visela hrozba. Neřek, že si to nějak zkontroluje. Prostě bude vědět, jestli se tak stalo.

Pak se chování návštěvníka změnilo. Jeho odpovědi se zpomalily, s většími pauzami mezi slovy, až nakonec oznámil: "Energie... mi... dochází. Musím... jít... teď. Sbohem." Roboticky se vymotal z Hopkinsova bytu, venku byl vidět záblesk modrého světla a týpek zmizel. Hopkinsovi to stačilo a neměl chuť testovat, co se stane, když neposlechne, a relevantní dokumenty opravdu spálil.

To je jen jeden z mnoha zdokumentovaných případů návštěv MiB. Poukázal bych tu na frázi "na týchle rovině", kterou by žádný člověk neřek, a která naznačuje, že MiB nejspíš nepochází "z týchle roviny", ať už to znamená cokoli. Pokud jste slyšeli o inter-dimenzionálních nebo hyper-dimenzionálních bytostech, tak asi tušíte, odkud vítr fouká. A nakonec se tenhle tvor začal zpomalovat a konstatoval, že mu dochází energie.

Z čehož se dá odvodit, že pro pobyt na naší rovině mají určitý bytosti jen omezené množství energie. (Stejně jako vám pod vodou po nějaké době dojde kyslík.) Tak to jen taková poznámka, pro případ, že byste se s něčím takovým setkali. Můžete pak zkoušet takový bytosti zdržovat a dávat jim divné otázky a používat při tom slang, a čekat, až jim dojde energie. Mimochodem znám i historky, kdy lidi podobněma taktikama mátlí malý šedivý a vyvlíkli se tak z nějakého maléru. No ale úspěch nezaručuju.

Když to shrnu, MiB vypadají jako zvláštní individua, který se pokouší vydávat se za člověka, ač jim některé detaily tohohle umění trochu unikají, objevují se kolem lidí, kteří viděli nebo vyšetřují nějaké UFO (případně jiný vetřelce, jako yetti nebo sasquatch, o kterých si taky někdy povíme), přesvědčují je, že je v jejich vlastním zájmu se ničím takovým nezabývat, a nejsou zdaleka tak zábavní, jako Will Smith a Tommy Lee Jones.

Není tak úplně jasné, kdo tyhle kreatury diriguje a vysílá, ani co jsou přesně zač, ačkoliv je evidentní, že *normální lidi* to nejsou. Samozřejmě existuje i spousta normálních vládních gaunerů v černejch hadrech, který dělají něco podobného, ale tady se bavíme konkrétně o těch, co *nejsou* normální vládní gauneři.

Dneska už se ale tahle taktika k přesvědčování lidí, aby drželi hubu, moc nepoužívá. Místo toho byly vynalezeny větší zrůdy, všichni ti Cemperové a Kartousové, kteří vás označí za dezinformátory, zatímco vás někdo jiný vymaže z facebooku a jewtube. Starý dobrý čas MiB, kdy to všechno ještě mělo styl, jsou pryč.

Černý helikoptéry

Jelikož někdo zřejmě opravdu nechtěl, aby lidi mluvili o UFO a dalších věcech, který rozhodně neexistují (protože nic není tak nebezpečný jako debata o neexistujících věcech), tak na situaci začaly kromě černejch... humanoidů dohlížet i černý helikoptéry (ČH).

Objevily se zhruba v 70. letech a začaly se vyskytovat všude, kde se dělo něco podloudného. Mají obvykle černou nebo hodně tmavou barvu, včetně kouřovejch skel, aby nebylo vidět dovnitř, a nemají žádný značení. Produkují buď hodně málo hluku, nebo jsou úplně tiché, což je u helikoptér zvláštní.

Jsou spojený s aktivitou UFO, mrzačením dobytka (ke kterému se dostaneme za chvíli), a sledováním a otravováním lidí, kteří se k něčemu takovému nachomejtli, byli uneseni, nebo něco takového vyšetřovali. Částečně se jejich aktivita překrývá s aktivitou MiB, a to ve smyslu zastrašování a odrazování lidí od mluvení.

Společný s MiB mají i to, že nikdo neví, komu patří. Nemají značení, takže nevíte, co jsou zač. Nevidíte dovnitř skrz černý okna. Když zkusíte pátrat na oficiálních místech, či to byla včera helikoptéra, co se kolem vás výhrůžně vznášela, tak o ní nikdo nic neví.

Kromě toho, že jsou záludně tiché, létají tak nízko u země, jak jen to jde, aniž by zakopávaly o stromy nebo se zamotávaly do elektrického vedení. Což je samozřejmě v rozporu s leteckejma regulacema, a na jakékoliv pokus o komunikaci, třeba ze strany policie, nereagují (případně reagují palbou).

Vyskytují se hlavně v ne moc Spojených státech amerických a v ne moc Velké Británii, obvykle na venkově, ale někdy i ve městech. Podle lidí, co rozeznají jednu helikoptéru od druhé, se mezi nimi vyskytují všechny možné modely, který tu nebudu vyjmenovávat, protože nám, co rozeznáme leda

tak černou helikoptéru od bílý, je to stejně jedno.

V 70. letech se začaly objevovat stovky reportů od lidí, kolem nichž se tyhle helikoptéry vznášely, bez zjevného důvodu – když teda nepočítáme, že ten člověk viděl nějaký UFO nebo byl včera na pokecu s emzákama. Další stovky reportů byly o pozorování černých helikoptér v místech, kde došlo ke zmrzačení dobytka.

Jeden z ranejších reportů je z roku 1971, kdy farmář v Coloradu našel 40 popálených mrtvých ovcí po tom, co nad jeho rančem přelétla ČH. V roce 1973 v Missouri spatřil James Hagler helikoptéry nad svým pozemkem. Později po něm z nich někdo střílel. Když se pokusil vrátit palbu, někdo po něm vystřelil *ze země*. Policie místo prohledala, a když se odebrali za koblihama, po Haglerovi se znova střílelo.

V roce 1974 přistálo několik neznačených ČH na veřejné pláži. Když se přiblížili policajti, vylezli z čopů chlápkové v černých uniformách s M-16kama a vyhrožovali jim. Oficiální story byla, že armáda převážela nějaký válečný hlavice, což samozřejmě nedává žádné smysly a nic to nevysvětluje.

V roce 1975 došlo k několika pronásledováním ČH policií. Ať patří ty helikoptéry komukoliv, je evidentní, že policie není do jejich operací zasvěcená a nemá tušení, o co jde. V prosinci přeletěly 3 ČH přes raketovou základnu. Místnímu šerifovi bylo vysílačkou řečeno, že je to Národní garda, nicméně NG později popřela, že s tím měla něco společného.

V prosinci bylo též hlášeno 30 pozorování ČH a čtyři případy zmrzačených krav v Novém Mexiku. Koordinátor letectva James Gordon oznámil, že letectvo to vyšetřuje, ale letectvo to samozřejmě později popřelo.

V Británii policie ČH několikrát vyšetřovala, ale nikam to nevedlo. Nemají tušení, co se děje. Když se podaří ČH konfrontovat, vylezou jacísi MiB, obvykle s automatickejšma zbraněma, a poskytují historky, kterým nikdo nevěří.

Veškerá aktivita ČH je teda totálně neprůhledná a ani policie do ní nevidí. Vyšetřování vždy končí mlčením a popíráním z vyšších míst.

To všechno je ale ta normální část fenoménu ČH. Existují i mnohem podivnější případy s paranormálníma zápletkama. ČH byly pozorovány, jak se “proměňují” v lítající talíře nebo světelný koule. Někdy helikoptérům něco chybí, jako třeba... uh... vrtule. Jako kdyby se lítající talíř pokoušel kamuflovat jako helikoptéra, ale jeho piloti si nemohli vzpomenout, jak přesně taková helikoptéra vypadá.

Je pravděpodobný, že *tyhle* případy jsou samostatný fenomén. Většina aktivity ČH vypadá jako typický podlouhý aktivita tajných vládních projektů, ale část pozorování se vymyká rámci působení lidských elementů a vzezření helikoptéry může být kamufláž něčeho obskurnějšího.

Mrzačení dobytka

Mrzačení dobytka (MD) je další fenomén, kterej se rozšířil hlavně v poválečnej Americe a souvisí snad se všema těma výše zmíněnejma. Když řeknete v Americe “cattle mutilation”, všichni ví, o co jde. U nás se na termín “mrzačení dobytka” moc lidí nechytí, protože většina našeho dobytka je schovaná v bezpečí Strakovy akademie a zatím se pořád nikdo nemá k tomu, aby tenhle dobytek zmrzačil.

Ačkoliv MD se podle očekávání nejvíc děje v Americe, jsou známý případy po celým světě. Vysvětlím teda, o co jde, aby naši dobytci věděli, co je v blízké budoucnosti možná čeká.

Všude na světě se nachází zmrzačený zdechliny hlavně krav a bejků, ale i koní, ovcí, koz, prasat, zajíců, bizonů, jelenů, losů, a někdy i psů nebo koček. Nejde ale o zmrzačení, který by bylo výsledkem napadení jiným zvířetem nebo nějaký očividný lidský aktivitu. Co tenhle fenomén definuje, je určitě vzorec, kterej dodržuje, a nezodpovězený otázky, kdo a proč to dělá.

Podobně jako ČH, i tenhle fenomén explodoval zhruba na začátku 70. let. Ojedinelý případy najdeme i stovky let zpátky, ale v letech 1975-77 bylo v Americe přes 2000 případů roztroušenejch po 22 státech, a podle FBI bylo v 70. letech celkem až 8000 případů *jen ve státě Colorado*.

Jedním z prvních případů byl kůň, jehož hlava a krk byly stažený a na kostech nezbyla ani stopa po žádné tkáni. Viditelný kosti byly tak vybělený, že to vypadalo, že byly na slunci měsíce. Vnitřní orgány jako srdce a mozek chyběly. Nikde okolo nebyly stopy kopyt, a nikde se nenašla ani kapka krve.

A takovech případech se začaly objevovat tisíce. Mezi charakteristický vlastnosti patří:

- Chirurgicky přesný řezy
- Všechna krev odstraněná
- Rány na okrajích kauterizovaný
- Některý interní orgány odstraněný
- Na některých místech odstraněná kůže a veškerá tkáň až na kost
- V okolí žádný stopy ani od mrtvého zvířete, ani od něčeho jiného
- V okolí žádný stopy toho, že by zvíře někdo táhnul
- Mrchožrouti a mouchy se zdechlině vyhýbají
- Někdy detekovaná zvýšená radioaktivita
- Někdy nalezený neobvyklý chemický látky
- V okolí pozorovány UFO nebo černý helikoptéry

Vyšetřování nikdy nevede k jasným viníkovi. Nikde nejsou stopy boje nebo napadení nějakým zvířetem. Chirurgická přesnost operace je tak vysoká, že jen málo lidí by něco takového dokázalo i za ideálních podmínek, tj. aniž by to museli dělat někde venku a tajně. Nikdo nedokáže říct, kam zmizela všechna ta krev nebo chybějící orgány.

Rančer někdy nejdřív zjistí, že mu chybí třeba jedna kráva. Ta se najde zanedlouho pohozená někde v blízkosti místa, odkud zmizela, bez jakéjkoliv stop toho, jak se tam dostala, ve stavu, jakej jsem popsal. Jako by tam spadla z čistýho nebe.

Vyříznutí orgánů, včetně jazyka nebo očí, chirurgická přesnost řezů, a čistota stažení až na kost jasně demonstrují jednak profesionální schopnosti a jednak specifické účel, což vylučuje jakýkoliv zvířata. Nicméně množství takových případů při tak vysoké čistotě práce (žádná krev, žádné stopy) prakticky vylučuje i možnost, že by za všechno byli zodpovědní lidi.

Amatéři vůbec nehrozí, takže se spekuluje jen o nějakých tajných vládních projektech. Za některé případy můžou být určité zodpovědné takové projekty (i když ani tak není jasné, co by bylo účelem), ale aby byly za desetitisícema takových případů, je nemožné. (A pokud jde o technologii, tak připomínám, že mluvíme hlavně o 70. letech.)

Nikdo nikdy neviděl to mrzačení, *když se dělo*. Nejblíže, co se k tomu někdo dostal, jsou případy, kdy lidi viděli světla ze shora namířená na dobytek. V takových případech si to, co si tam svítilo, po chvíli všimlo "svědka" a rychle zmizelo. Někdy bylo po takových svědcích vystřeleno nějakým paprskem, což mělo za následek svědkův velmi rychlý úprk.

Není teda divu, že většina lidí, kteří jsou s fenoménem obeznámeni z první ruky, se nijak netají tím, že za viníky považují emzáky. Jednak žádná jiná možnost nedokáže vysvětlit ani polovinu známých okolností, a jednak je MD značně spojený s aktivitou UFO, MiB a černejma helikoptérami.

Ve Walesu v Británii byla dlouhá vlna MD v letech 2001-2013. I oficiální výsledek vyšetřování zvířecích patologů byl ten, že *jako nejpravděpodobnější příčina se jeví aktivita mimozemské inteligence*.

A děje se to do dneška. Na obrázku nahoře je případ z roku 2019 z Oregonu. Bejk vypadá jako vypuštěná nafukovací matrace. Nikde žádné stopy; ani kapka krve. Ani při sebevětší snaze není možné si realisticky představit, jak by tohle dokázali lidi (a opakovali to v tisících případech jen v USA), o zvířatech nemluvě.

Farmáři z toho rozhodně nemají radost, protože takovej bejk má hodnotu třeba 6000 dolarů a když je chovnej, tak jdou ztráty do statisíců, když se započítá potomstvo, který se nenarodí. Jenže s tím nic nenadělaj, protože jak říkával jeden Janek, na emzáky jsme krátký.

V tomhle ohledu se nelze divit, že většina americký populace nemá problém s myšlenkou, že je tu nějaká mimozemská aktivita, protože při tom počtu únosů a mrzačení dobytka, co vidí všude kolem sebe, je dost těžký hledat nějaký jiný, aspoň marginálně uvěřitelný vysvětlení.

Aby toho nebylo málo, tak existujou i podobný, i když vzácný, případy zmrzačení lidí. Odstraněný oči, jazyk, další orgány a všechna krev. V jednom případě v Novym Mexiku major William Cunningham viděl, jak metalickej disk nabral jeho kolegu seržanta Jonathana Lovetta a odnes ho. Tři dny se po něm pátralo, než byl nalezenej o 15 km dál, ve výše popsany stavu.

Děsivý? Možná. Podívejte se ale na to, jak se zvířatama zacházejí vědci, nemluvě o korporacích. A když na to přijde - v posledních 3 letech nezachází o moc líp ani s lidma. Můžeme se divit, že někdo zachází s dobytkem nebo i s náma tímhle způsobem, zdánlivě jen proto, že může, když my přesně tak zacházíme se zvířatama a naše vlastní vlády tak zachází s náma?

Pěkný to není, ale jen těžko se dá argumentovat, že *něčí násilí páchaný na nás* je hrozný, zatímco *naše násilí na někom jinym* je normální. (Možná je v tom i nějaká lekce, pokud máte oči a mozek.) Kromě toho existujou důvody se domnívat, že všechny tyhle emzácký zákeřnosti se dějou hlavně proto, že to (primárně americká) vláda umožnila.

Dyatlov Pass Incident

Jednou z nejmysterióznějších událostí posledních 100 let je určitě Djatlovova výprava na horu Otorten v Uralu v roce 1959. Výpravy se zúčastnilo 10 lidí, z nichž jeden se musel vrátit předčasně, a ze zbylých devíti nikdo nepřežil. Několik vyšetřování nikdy nedokázalo dospět k vysvětlení, který by dávalo smysl.

Pokud jde o *nevysvětlený záhady*, tak Djatlovova výprava je umělecký dílo. Brutální a nepochopitelný, běhá z něj mráz po zádech, ale rozhodně je to umělecký dílo.

Většina účastníků výpravy byli studenti ve věku 20-24 let. Výprava byla velmi obtížná a jejím účelem bylo získat osvědčení nejvyššího stupně v turistice. Cílem byla hora Otorten. Všichni zúčastnění byli velmi zkušený a inteligentní studenti, plně kvalifikovaný k absolvování takový túry.

IGOR
DYATLOV
23

YURI
DOROSHENKO
21

LYUDMILA "LUDA"
DUBININA
20

YURI "YURKA KRI"
KRIVONISHENKO
23

ALEXANDR "SASHA"
KOLEVATOV
24

ZINAIDA "ZINA"
KOLMOGOROVA
22

RUSTEM "RUSTIK"
SLOBODIN
23

NICOLAI
THIBEAUX-BRIGNOLLES
23

SEMYON
ZOLOTARYOV
38

YURI
YUDIN
21

Jedinej, kdo se vymykal, byl válečnej veterán Semjon Zolotarjov, kterému bylo 38 a projevil zájem se k výpravě přidat nějakou dobu před jejím počátkem. Studenti neinklinovali k tomu, aby s sebou vzali někoho cizího, ale po tom, co s ním strávili několik dní a zjistili, že spolu všichni vychází velmi dobře, nakonec souhlasili.

Igor Djatlov byl zkušeněj vůdce a v kolektivu oblíbeněj. Všichni studenti považovali možnost bejt v jeho skupině za čest. V minulosti ukázal svoji schopnost rozhodovat se pod tlakem v krizovejch situacích. Stejně tak ostatní měli ty nejlepší předpoklady výpravu bez problémů zvládnout.

Ludmila Dubinina byla na předchozí výpravě střelená do nohy, a ostatní ji museli domů dotáhnout. Dubinina jim celou cestu povídala vtipy a všichni se smáli. Takže tahle parta nebyly žádný béčka. Jurij Judin s nima šel i přes to, že měl vrozenou srdeční vadu. Po předchozích zkušenostech si myslel, že to zvládne, ale jeho stav se při výpravě nějak zkomplikoval a 28. ledna, druhej den výpravy, se musel obrátit na cestu zpátky, což mu zachránilo život.

Ostatní se nikdy nevrátili. Nepřežili noc z 1. na 2. února. Trvalo tejdny, než byly nalezený všechny jejich těla a pátrací výprava objevila chaotickou a nevysvětlitelnou scénu konce Djatlovovy výpravy.

poslední fotka zaživa

26. února byl objeven stan, kterej, ačkoliv poničeněj a zapadanej sněhem, byl původně vztyčenej perfektně a nic nenasvědčovalo tomu, že při jeho stavění byly nějaký problémy. Všechno v něm bylo na svym místě a nic nechybělo. Spíš přebejvalo. Ačkoliv v něm nebyl nikdo z výpravy, bylo tam všechno vybavení a dokonce boty.

První nejasnost teda byla, proč by někdo opouštěl stan bez bot při teplotě -25 až -30°C. Záhy se ukázalo, že stan byl rozřezanej nožem. To by mohlo mít různý důvody, ale jak se zjistilo vyšetřováním, stan byl rozřezanej *zevnitř*. To je první z definujících rysů tohodle incidentu, protože ukazuje, že stan rozřezali členové výpravy a ne nějakí vetřelci, což je evidentně velmi zvláštní počín. Rozřezat si ve třiceti pod nulou stan, když zbejvá několik dní výpravy, je něco, co by nikdo při smyslech neudělal.

Od stanu vedly devatery stopy bez bot (v některých případech s jednou botou) směrem do údolí. Po 500 metrech byly pod stromem objeveny první dvě těla - Dorošenko a Krivoniščenko. Neměli na sobě boty ani kalhoty, o bundách ani nemluvě. Stejně jako většina členů výpravy, zemřeli na podchlazení.

Postupně byly v okruhu několika set metrů, v prostoru mezi stanem a prvníma dvěma oběťma, nalezeny další tři těla - Djatlov, Kolmogorova a Slobodin. Podle všeho se pokoušeli dostat zpátky ke stanu, ale umrzli dřív, než se jim to podařilo. Byli oblečeni o něco víc, než první dva, ale pořád nedostatečně a jen Slobodin měl jednu botu.

Najít zbejvající 4 těla trvalo dva měsíce. Byly pod sněhem v roklí 75 metrů za místem, kde ležely první dvě těla, a byly ve zřejmě horším stavu. Zatímco Kolevatov umřel taky na podchlazení, příčinou smrti u Zolotarjova a Dubininy byly rozdrčené hrudníky a Thibeaux-Brignolles zemřel v důsledku zranění lebky.

Dorošenko a Krivoniščenko neutrpěli žádný vážný zranění.

Djatlov a Kolmogorova byli taky bez zranění. Slobodin měl jen menší prasklinu na lebce.

Kolevatov, Zolotarjov, a Thibeaux-Brignolles byli nalezeni pohromadě pod sněhem na dně rokle. Kolevatov měl odstraněný obočí. Zolotarjov měl zlámaný žebra a chyběly mu oči.

Dubinina dopadla nejhůř. Našli ji na kolenou, s rozdrčeným hrudníkem a tváří položenou na skále. Chyběl jí jazyk, oči, část rtů a fragment lebky.

Podle vyšetřovatelů fraktury žeber odpovídaly nárazu ohromnou silou, jako při srážce s autem. Zároveň ale na tělech nebyly vnější zranění, který by naznačovaly, co ty fraktury způsobilo. Aby toho nebylo málo, oblečení Kolevatova a Dubininy bylo radioaktivní.

Zolotarjov na sobě měl kabát Dubininy a ta na sobě měla Krivoniščenkovy spálený a potrhaný kalhoty a levou nohu měla zamotanou v potrhanej bundě.

S tímhle se teda museli potýkat vyšetřovatelé, když chtěli přijít na to, co se tady stalo. Většina navrhovanejšch teorií nedokázala vysvětlit ani polovinu okolností. Co přimělo všech devět lidí, aby opustili stan? Co je tak vyděsilo, že ho při tom rozřezali a ani si při útěku nevzali boty? Od čeho dostali dva členové výpravy takovou ránu, že to vypadalo, jako by do nich narazilo auto? Z čeho bylo radioaktivní oblečení dvou lidí, a proč ne těch ostatních?

Mezi první teorie patřila lavina. To byl ale naprosto iracionální nápad, kterej nevysvětloval skoro nic, nemluvě o tom, že po žádné lavině nebylo ani stopy, a v daným místě nikdy předtím ani nikdy potom lavina nebyla. Ani žádná jiná přírodní katastrofa nedokázala nic z toho vysvětlit.

Napadení lidma nebo zvířetem nebylo o nic lepší. Za první opět chyběly jakýkoliv stopy něčeho takovýho. Za druhý výprava byla zkušená a nic jako počasí nebo medvěd by je nevyděsilo natolik, aby rozřezali stan a rozutíkali se bosi po okolí. V Rusku s medvědami počítáte, protože jsou všude. Medvěd, ani nic podobnýho, nemůže takhle zkušenou výpravu překvapit. Podle vyšetřovatelů by žádný člověk nedokázal způsobit ty fraktury hrudníku, a žádný známý místní živočich nezpůsobuje radioaktivitu oblečení.

Jiná výprava, která tábořila asi o 50 km dál, viděla na obloze kolem místa činu tu noc poletovat zvláštní oranžový světla. Objevily se teda teorie o nějakým tajným vládním experimentu, ale opět nikdo nedokázal poskytnout koherentní verzi, která by vysvětlila tu scénu, kterou vyšetřovatelé viděli.

Mezi fotkama z výpravy se našla fotka yettiho, kterému Rusové říkali "menk", a v deníku záznam se slovy "teď víme, že menk existuje". Takže existuje teorie, že je zabil yetti. Ta má ale taky hodně problémů. V první řadě v deníku nebylo nic víc, což je při takovém objevu celkem zvláštní, takže

nevíme, jestli to nebyla jedna z jejich obvyklejších legráček, kdy někdo z nich "hrál" yettiho. Ostatní fotky z výpravy takhle rozmazaný nejsou.

Hlavně ale pořád nedává smysl, že by je yetti, kterýho si předtím vyfotili, překvapil a vyděsil natolik, že se prořezali stanem a utekli bosi ven, kde jich několik srazil autem, vyříznul Dubinině oči, jazyk, atd., aniž by na někom byly vidět známky boje, a aniž by za sebou zanechal nějaký stopy, a pak použil yetti voodoo, který způsobuje radioaktivitu oblečení. To by musel bejt opravdu zatraceně divnej yetti.

Takže co nám zbejvá? Něco nám musí vysvětlit všechny ty zvláštní věci. V první řadě, ať těch devět lidí dostalo cokoli, bylo to něco, *co totálně nečekali a na co nebyli připravení*. To ale vylučuje většinu možností, protože zkušená výprava, která šla po osvědčení nejvyššího stupně v turistice, byla připravená na všechno, na co by bejt připravená měla. Rozhodně na laviny, jakýkoliv počasí, medvědy, a pokud by na jejich fotce byl opravdu yetti, tak i na něj. Těžko vás překvapí něco, co jste si před pár hodinama vyfotili. Muselo to teda bejt něco mimořádnějšího.

Za druhý, aby rozřezali stan a utekli ve třiceti pod nulou bosi stovky metrů od stanu (což by jasně znamenalo smrt během desítek minut, pokud by se nevrátili), muselo je něco vyděsit na takovou míru, že je těžký si to vůbec představit. Ve stanu musela velmi rychle zavládnout totální panika a děs, jakej nikdo z nich nikdy nezažil.

Pak tu máme ty nárazy ohromnou silou, chybějící oči, jazyk, obočí, atd., a radioaktivní oblečení dvou, ale ne ostatních, členů. Pokud jste nezačali číst článek od konce, pak se vám určitě před očima rýsují jistý souvislosti.

V první řadě, vyřezaný oči a jazyk silně zavání zmrzačením vídaným u dobytka. Radioaktivita je u takovejch případů taky známá. To, že byly na obloze pozorovaný zvláštní světla, nám taky zapadne bez problémů. Stejně tak se snadno vysvětlí fraktury, pokud byly těla dotyčných shozený z vejšky desítek metrů. A podle toho, jak to probíhalo, ani totální panika není nic překvapivýho. Celý to zavání únosem a příbuznejma fenoménama.

Takže když si načrtneme možnej scénář: máme světla na obloze, který se objevujou na různých místech, jako by někdo prozkoumával okolí a něco hledal. Co hledali, těžko říct – s výpravou to nemuselo mít nic společnýho. Pak se ale nějaká ta sonda, nebo možná portál, náhodou objevila uprostřed stanu plnýho lidí. Průzkumníci si řekli, že když už narazili v tejhle pustině nečekaně na lidičky, tak toho využijou, na chvíli si je "půjčí" a trochu je prozkoumají. Možná odeberou nějaký vzorky.

Je víc možností, jak se to mohlo vyvíjet. Možná je to schlamstlo hned, nebo aspoň některý, a pak vrátilo, a oni v panice utíkali jako o život pryč od tý hrůzy, anebo to byl ten moment, kdy se všichni totálně zděsili (když se vám uprostřed stanu objeví portál do jiný dimenze nebo tak něco, tak to by mohlo na paniku stačit) a začali se prořezávat ven a zdrhat pryč od tý věci, a až potom byli (aspoň někteří z nich) pochyťáni.

Ti, co zmrzli, možná jen utekli. Ti, co přišli o oči, se stali objekty experimentu a byly z nich odebrány vzorky, jako v případech zmrzačení. Fraktury hrudníků a lebky byly způsobený "vrácením" a poznání vejš, než kde byli oběti nabrány. Prostě pádem z vejšky. Radioaktivita souvisí buď s otvíráním portálů nebo nějakýma sondama, nebo se specifickou experimentací na dotyčných. I pomíchaný oblečení je u únosů běžný.

Ti, co spadli z vejšky, zemřeli na následky. Ti, co v panice utekli, se nestihli vrátit dřív, než zmrzli.

Taková je aspoň varianta událostí, kterou si dokážu představit. Nedá se nijak dokázat, ale má jednu vlastnost, kterou žádná z ostatních navržených teorií nemá – dokáže vysvětlit *všechny* ty zvláštnosti:

dostatečná panika k rozřezání stanu a útěku bez bot, fraktury, chybějící orgány, radioaktivita, světla na obloze, pomíchaný oblečení, a žádné stopy po pachatelích. Všechno se stalo náhle a nečekaně, a proto ve stanu bylo všechno v pořádku.

Jak jsme viděli v předchozích sekcích článku, všechny části tohoto scénáře mají obdoby v desítkách zdokumentovaných případů z celého světa, takže nic z toho není nijak jedinečný. Co se tu poněkud vymyká normálu (a tím myslím paranormálního normálu), je ta chaotičnost. Únosy a zmražení jsou obvykle precizní operace. Takže tohle nevypadá na obvyklý podezřelý, ale buď na nějaký amatéry nebo ne příliš podařenou neplánovanou improvizaci.

Djatlovova výprava je v mainstreamu jednou z největších nevyřešených záhad. Moje pointa tady je, že pokud si budeme všimnout mnoha jiných záhad, které jsou tady na matičce Zemi ve skutečnosti naprosto běžné, tak to zase až tak moc záhadné být nemusí. Mainstream se ale řešení nedočká.

V roce 2019 byl případ znovu otevřen a proběhlo nové vyšetřování. Jako možné viníky se ale rozhodli zvážit *pouze* přírodní úkazy – lavina, tornádo, atd. Co je to za kravinu? Proč zvažovat jen možnosti, u kterých je od začátku nad slunce jasné, že z toho nedokážou vysvětlit ani zlomek? Samozřejmě nic kloudného nezjistili a případ je pro ně stejně nepochopitelný jako předtím.

Průsmyk 1700 metrů od místa incidentu byl na památku výpravy pojmenován *Djatlovův průsmyk*.

Konec izolace

Tohle je jen pár fenoménů a jedna událost z mnoha, které jsou tu ve skutečnosti na denním pořádku, jen se o tom moc nemluví. Máme statisíce zdokumentovaných jevů a událostí, které odporníci nedokážou vysvětlit, a těch nedokumentovaných je ještě víc. Většina lidí žije v miniaturním světě definovaném tím, co jim předhazují média, s téměř nulovou představou o čemkoliv mimo tenhle rámec.

Když si nenecháme vymějšovat mozky propagandou a budeme si všimnout alespoň některých z těch milionů věcí, o kterých média mlčí (a když náhodou nemlčí, tak zaručeně lžou), zjistíme, že naše Země zdaleka není tak izolovaná od zbytku vesmíru, jak by se na první pohled zdálo. Děje se tu nekonečné množství úžasnejch (pravda, někdy i trochu děsivejch) věcí, které naprosto unikají pozornosti drtivé většiny lidí.

Blíží se ale doba, kdy bude odkryto mnohem víc než doteď a nebude možný dál všechno tajit. Pár lidí asi bude malinko v šoku. (A když říkám pár, tak myslím hodně, a když říkám malinko, tak myslím taky hodně.) Čím menší má člověk rozhled, čím užší a omezenější pohled na svět, tím hůř bude v příštích letech chápat, co se děje, a tím hůř se bude vyrovnávat s vývojem událostí.

Život na tehle planetě je trochu zvláštní, když tu vedle sebe existují lidé, pro něž je komunikace s mimozemským inteligencem běžnou záležitostí, a lidi, pro které je něco takového jen nepředstavitelná fantazie. Máme tu děti, které vyrůstají v neustálém kontaktu s někým tam nahoře, koho považují za svojí pravou rodinu a svůj domov, a tady dole se vždy cítí jak na nepřátelském území. A pak tu máme lidi, kteří jsou přesvědčeni, že mimozemšťani neexistují, a podle některých dokonce neexistuje ani vesmír.

(Jestli se vám nezdá, že pro hodně lidí jsou tyto věci běžné, poslechněte si třeba [Petra Vachlera](#).)

Jak se bude závoj trhat a pravda vyplouvat na povrch, bude zajímavé sledovat, jak si s tím kdo poradí.

AUTOR: Antivirus

[ZDROJ](#)